

Sygn. akt *XVII AmE 61/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Maciej Kruszyński</i>
Protokolant –	Sekr. sąd. Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu 14 czerwca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **Ł. C.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Ł. C. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 16 września 2020 roku, numer (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję;

2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Ł. C. kwotę 1 737 zł (jeden tysiąc siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmE 61/21*

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 września 2020 r., Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12b w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3, ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) i art. 30 ust. 1 ustawy- Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy - Panu Ł. C.: prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: (...) z siedzibą w miejscowości W. o nr identyfikacji podatkowej (NIP): (...) (dalej: „Przedsiębiorca”) w związku z niezachowaniem terminu na przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne, za miesiące: od stycznia 2018 r. do sierpnia 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, orzekł, że:

- 1) Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od stycznia 2018 r. do sierpnia 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
- 2) za działanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 200.000,00, w tym:
  - a) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc styczeń 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - b) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc luty 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - c) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc marzec 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki'
  - d) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc kwiecień 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - e) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc maj 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - f) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc czerwiec 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - g) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc lipiec 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - h) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc sierpień 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - i) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc wrzesień 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - j) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc październik 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - k) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc listopad 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - l) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc grudzień 2018 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - m) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc styczeń 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - n) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc luty 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - o) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania marzec 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
  - p) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc kwiecień 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

q) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc maj 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

r) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc czerwiec 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

s) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc lipiec 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

t) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc sierpień 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Powód zaskarżył ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1) art. 43d w zw. z art. 32d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne poprzez przyjęcie, iż skarżący był zobowiązany do przekazywania Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięcznych sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie w okresie od stycznia 2018r. do sierpnia 2019r. w sytuacji w której skarżący wystąpił z wnioskiem o wykreślenie z rejestru pismem z dnia 24 października 2017r., a także przez okres kolejnych 6 miesięcy (tj. począwszy od lutego 2017 r. do sierpnia 2017 r.) składał sprawozdania zerowe wskazujące na brak przywozu paliw do Polski toteż organ winien wykreślić skarżącego z rejestru niezwłocznie, najdalej w styczniu 2018 r. a przez co nie sposób uznać by skarżący był zobowiązany do złożenia sprawozdań w okresie od stycznia 2018r. do sierpnia 2019r., co wyklucza zastosowanie art. 56 ust. 1 pkt. 12 b ustawy i stanowi o jej naruszeniu;

2) błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący jednoczesnym naruszeniem art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne - poprzez jego niezastosowanie i odmowę odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacji gdy stopień szkodliwości czynu skarżącego jest znikomy, a skarżący zaprzestał naruszania prawa i zrealizował nałożony obowiązek;

3) art. 56 ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne - poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i ustalenie wysokości kary pieniężnej z pominięciem uwzględnienia stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz dotychczasowego zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowych;

4) art. 80 k.p.a. poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności mających wpływ na możliwość odstąpienia od wymierzenia kary i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, przez co ocena ta stała się oceną dowolną co miało istotny wpływ na niezastosowanie instytucji odstąpienia od nałożenia kary;

5) art. 11 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie wszystkich przesłanek wpływających na stopień społecznej szkodliwości czynu, co miało istotny wpływ na niezastosowanie instytucji odstąpienia od nałożenia kary,

6) art. 8 k.p.a. poprzez naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej, z uwagi na nierozpatrzenie przesłanek mogących pozytywnie oddziaływać na stopień szkodliwości czynu oraz naruszenie zasady proporcjonalności poprzez pominięcie treści złożonych z sprawozdań, które wskazywały na zerową działalność w zakresie przywozu paliw ciekłych, a przekazywane informacje wskazywały na wykreślenie skarżącego z rejestru z urzędu;

7) art. 9 k.p.a. poprzez nienależyte i nieprawidłowe informacje przekazywane skarżącemu w toku postępowania oraz publikowane na stronie internetowej Organu wskazujące na wykreślenie skarżącego z rejestru z urzędu w sytuacji gdy wykreślenie takie nie miało miejsca, co miało wpływ na brak złożenia odpowiednich sprawozdań i nałożoną karę pieniężną skutkującą poniesieniem przez skarżącego szkody z powodu nieznamości prawa i wadliwie przekazanych informacji i wskazówek co miało istotny wpływ na niezastosowanie instytucji odstąpienia od nałożenia kary,

8) błąd w ustaleniach faktycznych wskazujący na naliczenie kary w wysokości 10.000,00zł za niezłożenie w terminie sprawozdania za miesiąc sierpień 2019r. w sytuacji w której decyzję o wykreśleniu wydano w dniu 6 sierpnia 2019r.

Wobec powyższego, Powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania względnie zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpienie od wymierzenia skarżącemu kary pieniężnej względnie zmianę zaskarżonej decyzji i znaczące obniżenie nałożonej kary pieniężnej względnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od organu na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania sądowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W toku rozprawy, Sąd postanowił dopuścić dowód z zeznań strony przy czym ograniczyć go do zeznań powoda. Sąd postanowił również dopuścić dowód z zeznań świadka P. B. C. na fakty sprecyzowane w odwołaniu oraz w piśmie powoda z 28 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 1 lutego 2017 r. Przedsiębiorca został wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod nr (...)

Dowód: Decyzja z 6 sierpnia 2019 r., k. 2 akt adm., okoliczność bezsporna,

W piśmie z 24 października 2017 r. zatytułowanym Prośba o wypisanie z rejestru firm przywożących Przedsiębiorca wystąpił do Prezesa URE z wnioskiem o wykreślenie z ww. rejestru. Jednocześnie, Przedsiębiorca przekazał sprawozdania za miesiące od sierpnia do września 2017 r. Sprawozdania te zawierały wartości zerowe.

Dowód: kserokopia przesyłki z 24 października 2017 r., k. 61 akt sąd.

protokół z rozprawy – zeznania B. C., k. 135 akt sąd.

protokół z rozprawy – zeznania Ł. C., k. 135v akt sąd.

W dniu 21 grudnia 2018 r., decyzją Nr (...), Prezes URE nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000 zł za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc lipiec 2017 r.

Dowód: Decyzja z 21 grudnia 2018 r., k. 62 akt sąd.

Wnioskiem datowanym na 12 marca 2019 r. Przedsiębiorca wystąpił do Prezesa URE o anulowanie kary. Kolejno, w piśmie z 9 kwietnia 2019 r. zajął stanowisko w sprawie.

Dowód: Pismo z 12 marca 2019 r., k. 26 akt sąd.; Pismo z 9 kwietnia 2019 r., k. 27 akt sąd.;

Decyzją z 13 maja 2019 r. Prezes URE odstąpił od wymierzenia Przedsiębiorcy kary za niezłożenie ww. sprawozdania za miesiące od sierpnia do grudnia 2017 r.

Dowód: Decyzja z 13 maja 2019 r., k. 68 akt sąd.

Przedsiębiorca został wykreślony z Rejestru Podmiotów Przywożących decyzją Prezesa URE z 6 sierpnia 2019 r.

Dowód: Decyzja z 6 sierpnia 2019 r., k. 2 akt adm.

Pismem z dnia 14 lutego 2020 r., znak: (...) Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezachowaniem terminu na przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne za miesiąc **od stycznia 2018 r. do sierpnia 2019 r.** do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Dowód: Zawiadomienie z 14 lutego 2020 r., k. 31 akt adm.

W odpowiedzi na powyższe, Przedsiębiorca zajął stanowisko w sprawie. Wskazał, na przeświadczenie o wykreśleniu z rejestru podmiotów przywożących w roku 2017. Wyjaśnił także, iż we wskazanym okresie nie dokonywał przywozu paliw ciekłych. Przekazał jednocześnie zerowe sprawozdanie za miesiąc od stycznia 2018 r. do czerwca 2019 r.

Dowód: Pismo z 17 stycznia 2020 r., k. 1 akt adm.;

sprawozdanie od stycznia 2018-czerwca 2019 r., k. 29 akt adm.

Przedsiębiorca kontaktował się telefonicznie z Urzędem. Dwukrotnie uzyskał informację, iż został wykreślony z rejestru „z automatu”.

Przy piśmie z 24 lutego 2020 r., Przedsiębiorca złożył sprawozdanie za lipiec i sierpień 2019 r.

Dowód: Pismo z 24 lutego 2020 r., k. 31 akt adm.,

sprawozdanie za lipiec 2019 r. i sierpień 2019 r., k. 36-41 akt adm.,

protokół z rozprawy - zeznania świadka B. C., k. 135v akt sąd.

W dniu 16 września 2020 r. Prezes URE wydał decyzję zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja z 16 września 2020 r., k. 6 akt sąd.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym, jak też zeznań Ł. C. i B. C.. Sąd uznał je za wiarygodne, spójne i korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Stosownie do art. 43d ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Zgodnie zaś z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy P.e., karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdania, o którym mowa w cytowanym wyżej art. 43d tej ustawy.

Bezspornym jest, że decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 1 lutego 2017 r. Przedsiębiorca został wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa URE pod nr (...), zaś wypisany z tego rejestru, na wniosek, w dniu 6 sierpnia 2019 r.

Kwestię sporną stanowiła natomiast zawartość przesyłki, skierowanej do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 października 2017 r., a tym samym złożenie przez Powoda wniosku o wykreślenie Przedsiębiorcy z ww. rejestru.

Pozwany zaprzeczył, jakoby przedmiotowy wniosek znajdował się w przesyłce. Oświadczył, iż przesyłka zawierała tylko zaległe sprawozdania tj. za sierpień i wrzesień 2017 r.

W oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania administracyjnego i sądowego oraz zeznania świadka i powoda, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd poczynił ustalenia faktyczne w spornym zakresie. Zeznania te nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich wiarygodności i w pełni zgadzają się z sekwencją działań podejmowanych przez Prezesa URE oraz Przedsiębiorcę.

Sąd przyjął, że w dniu 24 października 2017 r. Powód skierował do Prezesa URE przesyłkę zawierającą zaległe sprawozdania oraz wnioski o wykreślenie Przedsiębiorcy z rejestru podmiotów przywożących. Przesyłka ta została opatrzona prezentatą Urzędu, potwierdzającą wpływ do organu w dniu 26 października 2017 r. Istotnym jest zaś, że decyzja w przedmiocie wykreślenia Przedsiębiorcy z rejestru została wydana dopiero 6 sierpnia 2019 r.

Trzeba dodać, że strona powodowa nie kwestionowała okoliczności, iż nie złożyła sprawozdania za lipiec 2017 r. do Prezesa URE w terminie wynikającym z obowiązujących regulacji prawnych, w konsekwencji, Prezes wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000 zł. Uznając znikomą szkodliwość czynu, decyzją z 13 maja 2019 r. Prezes URE postanowił odstąpić od wymierzenia Przedsiębiorcy kary za niezłożenie ww. sprawozdania za miesiące od sierpnia do grudnia 2017 r.

Następnie, jak zeznał świadek P. B. C., Przedsiębiorca skontaktował się telefonicznie z Urzędem i otrzymał informację, iż nie figuruje już w rejestrze podmiotów przywożących. Powoda poinformowano także, iż został z niego wykreślony „z automatu”.

Wobec dwukrotnych zapewnień pracownika Urzędu o wykreśleniu Przedsiębiorcy z rejestru, Powód był przekonany o tym, iż nie ciąży na nim obowiązek sprawozdawczy, bowiem obciążeni są nim wyłącznie Przedsiębiorcy wpisani do Rejestru. Warto dodać, że wszystkie sprawozdania Powoda złożone w trakcie prowadzenia działalności miały wartości zerowe.

Słuszna wydaje się zatem argumentacja Powoda, w zakresie braku niezwłocznego działania Prezesa URE wobec złożenia wniosku w dniu 24 października 2017 r. o wykreślenie Przedsiębiorcy. Przyjąć należało, iż uwzględnienie wniosku, skutkujące wykreśleniem Powoda z rejestru nastąpiło dopiero decyzją z 6 sierpnia 2019 r. Uzasadnione było wobec tego przekonanie Powoda o tym, że skoro 24 października 2017 r. złożył wniosek o wykreślenie, to brak jest podstaw do nałożenia na niego kary pieniężnej za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu za miesiące od stycznia 2018 r. do sierpnia 2019 r., również biorąc pod uwagę to, iż brak było jakiegokolwiek kontaktu ze strony Urzędu.

Kierując się doświadczeniem życiowym, Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, który wskazał, iż nie składał sprawozdań od stycznia 2018 r., ponieważ w październiku 2017 r. wniósł o wykreślenie z rejestru. Logicznie rzecz ujmując, Powód mógł się spodziewać, iż wniosek ten zostanie rozpatrzony w rozsądnym terminie. Dopiero w chwili wydania decyzji w przedmiocie nałożenia na Przedsiębiorcę kolejnej kary pieniężnej w łącznej kwocie 200 000,00 zł za niezachowanie terminu na złożenie sprawozdania o którym mowa w art. 43 d ustawy – Prawo energetyczne, przez 20 miesięcy, Powód dowiedział się, iż udzielona mu telefonicznie informacja była błędna, a wniosek o wykreślenie z rejestru nie został rozpatrzony.

Trzeba z całą stanowczością podkreślić, że informacje przekazywane przez pracowników Urzędu powinny być w pełni zweryfikowane. Prawdą jest, że Przedsiębiorca jest uznawany za profesjonalistę od którego niewątpliwie wymaga się prowadzenia działalności z należytą starannością, nie zwalnia to jednak organu z udzielania informacji w sposób rzetelny.

Mając na względzie okoliczności niniejszej sprawy i zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, iż pierwszy zarzut sformułowany w odwołaniu został podniesiony słusznie, co w ocenie Sądu, uzasadniało uchylenie zaskarżonej decyzji.

Należy natomiast wskazać, że zarzuty naruszenia przepisów postępowania administracyjnego nie są trafne. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem kontroli legalności decyzji administracyjnej, jak sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy. Wobec tego, nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu (vide: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r. sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r. sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r. sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47).

Reasumując powyższe rozważania, zaskarżoną decyzję należało uchylić wobec stwierdzenia braku podstaw do jej wydania, o czym Sąd orzekł w oparciu o art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

Uznając Prezesa URE za przegrywającego sprawę stosownie do przepisu art. 98 k.p.c. zaliczono do niezbędnych kosztów procesu strony poniesione przez nią koszty sądowe w postaci opłaty od odwołania w wysokości 1000 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie wraz z opłatą skarbową od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (1737 zł).

SSO Maciej Kruszyński